

FA NO

FACULTAS NOSTRA

ČASOPIS LÉKAŘSKÉ
FAKULTY V PLZNI
UNIVERZITY KARLOVY

10/25

Osobnosti napříč
desetiletími

Cesta k novému
kampusu – zázemí
pro vědu, výuku i život

Fakulta a společnost:
medicína blíž lidem

Univerzita
Karlova

80 let výuky medicíny v Plzni

Jak fakulta oslavuje

Lékařská fakulta v Plzni poprvé sdílí oslavy svého výročí také s veřejností.

Co všechno pro nejen Plzeňany připravila?

ZÁŘÍ 2025

• Naučná stezka „Plzeň lékařská | Stezka za snem, který se proměnil ve skutečnost“

22. 9. – 20. 10. na fyzických panelech, následně online • Stezka připomíná místa a osobnosti spojené s LFP. Trasa vede přes 8 zastavení, od Fakultní nemocnice Bory až k novému univerzitnímu kampusu na Lochotíně, a je doplněna o audio průvodce s historickými zajímavostmi.

• Výstava fotografií „Bohatství mikrosvěta“

20. 9. – 31. 12. • Café Regner • Unikátní pohled na tajemný mikrosvět, zachycený na velkoformátových fotopanelech.

• Přednáška pro veřejnost „Plodnost, neplodnost a umělé oplodnění“

26. 9. • Café Regner • Odborný úvod do problematiky a etických otázek reprodukční medicíny přednesl doc. Ing. Jan Nevoral, Ph.D., výzkumník Biomedicínského centra LFP

Aktuální detaily a případné změny najdete na

lfp.cuni.cz/oslavy.

ŘÍJEN 2025

• Běžecký závod „Memoriál doc. Fialy“

15. 10. • 16:00 • Borský park • Tradiční závod organizovaný studenty na počest oblíbeného pedagoga a ve prospěch Hospice sv. Lazara. Poprvé s účastí veřejnosti.

• Videomapping „Rozsvítíme Karlovku!“

27. 10. • 17:00 – 21:15 • Velkolepá světelná show přímo na zdi lochotínského kampusu. Projekce videomappingu v 18, 19, 20 a 21 hodin. Doprovodný venkovní program: fakultní kapela, Five Rivers Blues Band, Replay Entertainment Band. Zábavný program pro děti i dospělé v atriu budovy.

Ve spolupráci s městem Plzeň zveme také následující den na tradiční městské oslavy státního svátku. Jejich program najdete na plzen28rijen.eu.

• Přednáška „Od hladovky k hormonům: Co dnes (ne) pomáhá zhubnout“

28. 10. • 16:00 • Café Regner • Srozumitelný přehled toho, co v redukci hmotnosti skutečně funguje, přednese obezitoložka prof. MUDr. Dana Müllerová, Ph.D. Vstup zdarma, nutná registrace.

LISTOPAD 2025

4. 11. završí oslavy dopolední **slavnostní shromáždění** akademické obce a hostů v novém kampusu, následované odpolední oslavou se zaměstnanci.

FACULTAS NOSTRA | Pro Lékařskou fakultu v Plzni Univerzity Karlovy vydává: NAVA Tisk s.r.o. Grafická úprava: NAVA Tisk s.r.o.

Náklad: 700 výtisků. Vydání č. 201. Redakce nezodpovídá za obsah placené inzerce.

Redakční rada: Prof. MUDr. Jindřich Fínek, Ph.D., MHA, prof. MUDr. Dana Müllerová, Ph.D., Ing. Marie Klečková, Ing. Barbora Černíková, Mgr. Daniela Vítová, Mgr. Lucie Síchingerová.

E-mail: pr@lfp.cuni.cz. Distribuce výtisků zdarma. Neoznačené články jsou redakčními materiály.

Foto na titulní straně: Lenka Jetlebová. **Časopis Dikobraz z ledna 1946 (repro na str. 5)** poskytl MUDr. Jaroslav Novák.

Foto uvnitř čísla: Viktor Dlouhý, Hynek Glos, Libor Kočí, René Volfík a archiv LFP.

Úvodník děkana

Osmdesát let

Osmdesát let, kterých se dožívá naše lékařská fakulta, reprezentuje délku jednoho lidského života od narození po senium. Naše fakulta se narodila po chmurných válečných letech jako výraz odhodlání, naděje a víry v lepší budoucnost, která však netrvala ani tři roky. Po získání svobody nebylo ještě ustanoveno Národní shromáždění, trvá doba prezidentských dekretů. Prezident je využíval od roku 1940, byly popisovány do února 1945 za prozatímního státního zřízení v Londýně, poté dva v Košicích a zbylé už v Praze, v osvobozeném Československu. Ústavním zákonem Prozatímního Národního shromáždění z roku 1946 byly všechny prohlášeny za zákon (citace Wikipedie). Nesmíme však zapomenout na trvalou snahu plzeňských měšťanů založit lékařskou fakultu již od třicátých let dvacátého století.

27. října 1945 vydává prezident Beneš jeden ze svých posledních dekretů (šestý od konce) – Dekret presidenta republiky o zřízení pobočky Lékařské fakulty University Karlovy v Plzni – a začíná novodobá historie výuky medicíny v Plzni.

V nelehkých dobách se naše fakulta rozvíjela, prodělávala své období dětství a adolescence, než se stala samostatnou fakultou Univerzity Karlovy. Zde, v dospělosti, dochází k jejímu oddělení od humánního rytmu života, dále sílí, rozvíjí se, avšak nestárne. Mladou ji udržují nejenom noví asistenti, docenti a profesori, hlavně však studenti, kterých dnes naše fakulta hostí kolem dvou tisíc. V posledních 15 letech fakulta vybudovala Biomedicínské centrum, základ univerzitního kampusu – budovu teoretických ústavů a ve druhé etapě dokončila hlavní budovu s děkanátem a menzou. Všechny teoretické ústavy se tak přesunuly do moderních prostor, děkanát přestal být dopravně nedostupným ostrovem uprostřed města. Velkorysost prostor a čistota linií stavby překvapila i nás a překvapuje každodenně návštěvníky fakulty. A to vše bez zanechání dluhu budoucím generacím, zvyku, který je tak blízký současným vládnoucím i zatím nevládnoucím politikům. Začíná přestavba koleje Šafránkův pavilon, tuto kolej bude po dostavbě a rekonstrukci provozovat sama naše fakulta. Po úspěchu převzetí menzy do našich rukou můžeme sebevědomě prohlásit, že ekonomické výzvy zvládáme a autonomie nám svědčí.

O fakultu je mezi maturanty trvalý a stále stoupající zájem. Počet přihlášek ke studiu všeobecného lékařství dávno překročil tři tisíce, počet přijatých se pohybuje mezi 320 a 360. Významný rozvoj zaznamenává výuka stomatologie, naše klinika se svými vědeckými i pedagogickými výstupy dere na výsluní mezi ostatními fakultami. Daří se udržovat vysokou úspěšnost studia, která vzdor stále omílané křehkosti mladé generace zůstává stabilní.

Fakulta je pyšná na úzkou spolupráci s Fakultní nemocnicí Plzeň, ve spolupráci s ní se jí daří zajišťovat kvalitní praktickou výchovu a sta-

bilizovat mladými absolventy personální situaci na jejích klinikách a odděleních.

Hlavní devizou fakulty jsou však lidé, kteří jí jsou od jejího počátku a po mnoho desetiletí věrni. Každý z nás, který absolvoval Lékařskou fakultu v Plzni, má ve své paměti učitele, který jej mimořádně oslovil a se kterým se svými výkony poměřuje celý život. Nikdo nemohl vyjádřit lépe vztah ke škole než kolega, jehož tatínek pracoval po několik desetiletí na fakultě. „Byl jsem odkojen lékařskou fakultou, moje první dětské slovo bylo epitel.“

Všem našim kolegům, minulým i současným, patří náš velký dík, jakož i všem, kteří naší fakultě v jejím rozvoji pomáhali a pomáhají. Vzpomeňme na ně při četbě následujících řádek a popřejme jim a naší fakultě, naší univerzitě, věčnou slávu.

Quod bonum, felix, faustum, fortunatumque eveniat.

Prof. MUDr. Jindřich Fínek, Ph.D., MHA
děkan Lékařské fakulty UK v Plzni

Na sever od Alp a na východ od Paříže

Když král Karel IV. v roce 1348 založil v Praze univerzitu, měla čtyři fakulty: teologickou, svobodných umění, právnickou a lékařskou. Jakou cestu musela výuka medicíny v českých zemích projít, než zakotvila také v Plzni?

Nebyla to cesta přímá. Poté, co Václav IV. svým Kutnohorským dekretem posílil v roce 1409 český vliv na univerzitě, odešlo z ní mnoho německy mluvících členů akademické obce. Mezinárodní význam pražské univerzity se snížil a postupně zanikly teologická, právnická i lékařská fakulta. V polovině 16. století vyrostla navíc Karlově univerzitě konkurence – jezuitská kolej. Po porážce stavovského povstání roku 1620 byla Karlova univerzita nejprve odevzdána jezuitům, v roce 1654 však římský císař a český král Ferdinand III. prosadil vytvoření jedné univerzity s novým názvem Karlo-Ferdinandova. Ta obnovila všechny čtyři fakulty, které měla před husitským hnutím.

Za vlády Josefa II. byla na univerzitách latina coby vyučovací jazyk nahrazena němčinou, univerzity byly jeho reformami podřízeny státu. V revolučním roce 1848 se univerzitní studenti významně podíleli na povstání. Během národního obrození, které následovalo, rostlo napětí mezi Čechy a Němci. Karlo-Ferdinandova univerzita byla nakonec v roce 1882 rozdělena na dvě – českou a německou.

Po vzniku samostatné republiky byla Česká univerzita Karlo-Ferdinandova prohlášena za pokračovatelku Karlova učení a zákonem jí bylo navráceno jméno Univerzita Karlova.

Už v té době zaznívaly v Plzni hlasy o tom, že by i zde mohla vzniknout vysoká škola. Přednost však dostaly nově vzniklé univerzity v Brně a Bratislavě. Myšlenka na vzdělávací instituci v Plzni však zcela nezanikla a v roce 1919 vznikla tzv. Lidová univerzita Husova. Nešlo o univerzitu v pravém slova smyslu, nýbrž o lidovýchovní spolek, v němž lékaři a další osobnosti pořádali přednášky, výstavy, divadelní a filmová představení, koncerty a kurzy. Tato instituce sehrála významnou roli v kulturním i vzdělávacím životě města i v historii Lékařské fakulty v Plzni, když se v jejích prostorách v Prokopově ulici po založení fakulty odehrávaly první přednášky pro mediky.

Rozhodující chvíle pro Plzeň nastala po druhé světové válce. Kvůli uzavření českých vysokých škol během protektorátu a vlivem válečných ztrát trpěla republika nedostatkem lékařů. Začaly se rodit iniciativy, jejichž cílem bylo založení lékařských fakult v Hradci Králové a v Plzni. Zde hlavní roli sehráli sami studenti – Akční výbor mediků v Plzni pod vedením Přemysla Paichla zahájil jednání s institucemi a začal organizovat všestranné výzvy ke zřízení vysokých škol v Plzni. Byla ustavena Komise Okresního národního výboru pro vybudování Lékařské fakulty v Plzni.

Události pak nabraly nečekaně rychlý spád. Během léta se podařilo připravit podklady a zajistit politickou podporu. Snahy o založení první vysoké školy v Plzni se zúročily dne 27. října, kdy prezident Edvard Beneš podepsal Dekret č. 135, ustavující v Plzni pobočku Lékařské fakulty Univerzity Karlovy.

Plakát k zápisu do 1.semestru na LFP

Až bude zřízeno ministerstvo pro populaci.

Jako první musí býti ministrem pro populaci vyznamenána stará pražská universita, protože v rámci akce pro zvýšení populace porodila po více než čtyřech stech letech (byť i na lékařský zákrok) dvojčata.

Kresba J. Bidla

Ve stejném roce jako LFP vznikla v rámci Univerzity Karlovy také LF v Hradci Králové. „Narození dvojčat“ takto oslavil humoristický časopis Dikobraz 2. ledna 1946.

135.

Dekret presidenta republiky ze dne 27. října 1945

o zřízení pobočky lékařské fakulty university
Karlovy v Plzni.

K návrhu vlády ustanovují:

§ 1.

V Plzni se zřizuje počátkem studijního roku 1945/46 pobočka lékařské fakulty university Karlovy.

§ 2.

Tento dekret nabývá účinnosti dnem vyhlášení a platí v zemích České a Moravskoslezské; provede jej ministr školství a osvěty v dohodě s ministry financí a zdravotnictví.

Dr. Beneš v. r.

Fierlinger v. r.

Dr. Nejedlý v. r.

98.

Vládní nařízení

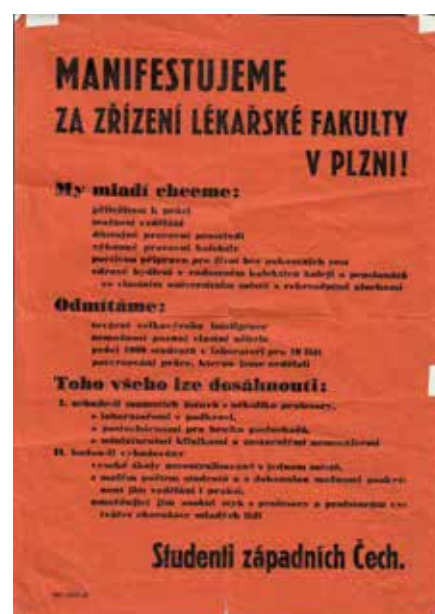
ze dne 27. listopadu 1953

o změnách v organizaci vysokých škol.

§ 8.

(1) Z lékařské fakulty Karlovy university v Praze se zřizují fakulta všeobecného lékařství, fakulta dětského lékařství a lékařská fakulta hygienická.

(2) Pobočka lékařské fakulty Karlovy university v Praze, zřízená v Plzni, se přeměňuje na pobočku fakulty všeobecného lékařství této university se sídlem v Plzni.

Studentský manifest za zřízení LFP

Slavnostní otevření plzeňské lékařské fakulty

16. 12. 1945, Jubilejní dětský domov, později Procháskův ústav

První roky

Začátky výuky medicíny v Plzni nebyly jednoduché.

Fakulta existovala de iure, ale neměla vedení, učitele ani vlastní budovy. V poválečném městě chyběly finance i vhodné prostory, omezený byl přístup k učebnicím. První posluchači proto čekali, než se podaří zajistit alespoň základní zázemí. Zápis do zimního semestru školního roku 1945/1946 probíhal od 26. listopadu do 1. prosince.

Fakulta získala přes 200 posluchačů. První přednáška se pro ně konala v pondělí 6. prosince 1945 v kině Universita v budově Lidové university Husovy, kde provizorně sídlil i děkanát. Mezitím probíhaly horečné úklidové práce v budově bývalého Jubilejního dětského domova na Lochotíně, který byl fakultě přidělen k užívání. Symbolické slavnostní otevření plzeňské lékařské fakulty se zde konalo 16. prosince 1945 za přítomnosti ministra školství Zdeňka Nejedlého, zástupců rektorátu UK, Lékařské fakulty UK v Praze i dalších pražských fakult, ale i taktéž v roce 1945 ustavené Lékařské fakulty v Hradci Králové a dalších hostů.

Již od prvního okamžiku vzniku nové fakulty se diskutovalo o moderním kampusu. Město v padesátých letech vypracovalo několik plánů, které většinou počítaly s umístěním nového kampusu do prostoru Severního Předměstí. Přes mnohé proklamace a snahy však tyto plány zůstaly vždy na papíře a fakulta si na moderní komplex musela počkat až do druhého desetiletí 21. století.

První absolvent už po roce?

„Doktorem veškerého lékařství bude prohlášen MUC Petr Raišl z Kdyně na Šumavě,“ ohlašuje pozvánka do zasedací síně plzeňské radnice na 14. prosince 1946. Měla plzeňská lékařská fakulta opravdu svého prvního absolventa již rok po svém založení? Je to tak! Kdyňský rodák Petr Raišl (1916–1990) studoval od roku 1935 lékařskou fakultu v Praze. Po násilném uzavření českých vysokých škol v r. 1939 do konce války vypomáhal v ordinacích zubní lékařky a praktického lékaře. Ihned po založení plzeňské lékařské fakulty zde složil chybějící zkoušky, aby splnil podmínky k udělení lékařského diplomu.

V prosinci 1946 byl slavnostně promován na doktora medicíny. Stal se tak nejen prvním absolventem fakulty, ale i prvním vysokoškolačkem, který získal diplom na půdě města Plzně. Ve své řeči poděkoval státu, prezidentu Edvardu Benešovi, vojákům bojujícím za osvobození i pedagogům, kteří mu umožnili dokončit studia. „Přesvědčil jsem se ze svého, byť i krátkého pobytu na zdejší fakultě, že pod vzorným a svědomitým vedením slovutných pánů profesorů, docentů, primářů, asistentů a klinických sekundářů zdejší Lékařské fakulty v Plzni budou vycházeti lékaři nejen teoreticky, ale i prakticky co nejvíce připraveni pro těžký úkol, který na ně čeká, a tím prospějí v nejvyšší míře celému našemu národu. Slibuji při této příležitosti, že budu pamětliv toho, že jsem členem akademické obce Univerzity Karlovy,“ prohlásil MUDr. Raišl při ceremoniálu.

Po promoci nastoupil nejdříve na chirurgické oddělení plzeňské nemocnice, zakrátko však byl v rámci vojenské služby povolán na Slovensko. Doplnil si specializační zkoušky v zubním lékařství a stál u zrodu Stomatologické kliniky v Plzni. Později zakládal zubní oddělení ve Vojenské nemocnici, zabýval se ortodontií, léčbou paradentózy, řešil každodenní problematiku provozu velkého oddělení. Stal se náčelníkem stomatologie ve Vojenské nemocnici a v této funkci zůstal až do odchodu do důchodu.

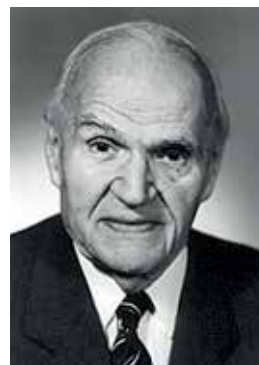
Lidé LFP

Prof. MUDr. Jaromír Křečan
(1888–1981)

Jaromír Křečan se už jako student pražské lékařské fakulty aktivně zapojil do dění Spolku českých zubních lékařů a v roce 1913 přednesl odborný příspěvek na jubilejním sjezdu. Během první světové války působil jako šéflékař 28. pluku na italské frontě. Po válce dokončil studia a začal budovat kariéru v oboru stomatologie, nejprve jako nehonorovaný asistent, později jako vedoucí konzervačního oddělení zubní kliniky v Praze. Po druhé světové válce byl pověřen vybudováním Stomatologické kliniky v Plzni, která zahájila provoz v roce 1949. Stal se jedním z prvních profesorů nově založené LFP UK a dvakrát byl jejím děkanem. Pod jeho vedením se klinika rychle rozvíjela – vznikla lůžková část, operační sál i specializovaná oddělení. Zasloužil se nejen o rozvoj výuky a péče, ale i o mezinárodní spolupráci, přednášel v řadě evropských měst.

Prof. MUDr. Eugen Vencovský, DrSc.
(1908–1999)

Eugen Vencovský patří k nejvýznamnějším osobnostem české psychiatrie 20. století. Po studiích na Lékařské fakultě Univerzity Karlovy působil v Praze, ale po uzavření vysokých škol nacisty v roce 1939 odešel do Plzně, kde zásadně ovlivnil podobu psychiatrické péče. V roce 1951 se stal přednostou nově vzniklé Psychiatrické kliniky v Plzni. Byl jedním z prvních, kdo v Československu prosazoval farmakologickou léčbu duševních onemocnění. Jeho odborná práce zahrnovala desítky publikací, z nichž se mnohé staly základními učebnicemi pro generace lékařů. Spolu se svou manželkou Blankou Vencovskou založil nadaci pro podporu vynikajících nemajetných studentů LFP UK.

Děkani

Prof. MUDr. Ivo Mačela	1945–1946
Prof. MUDr. Jiří Scheiner	1946–1948
Prof. PhDr. Jaroslav Šafránek	1948–1949
Prof. MUDr. Jaromír Křečan	1949–1950
Prof. MUDr. František Kotyza	1950–1952
Prof. MUDr. Jaromír Křečan	1952–1953
Prof. MUDr. Rudolf Bureš	1953–1958
Doc. MUDr. Jiří Lukeš	1958–1961
Prof. MUDr. Rudolf Bureš	1961–1964

Doc. MUDr. František Machula, CSc.	1964–1971
Prof. MUDr. Jiří Lukeš	1971–1973
Doc. MUDr. Josef Sůva, CSc.	1973–1976
Prof. MUDr. František Macků, CSc.	1976–1990
Prof. MUDr. Jiří Valenta, DrSc.	1990–1996
Doc. MUDr. Boris Kreuzberg, CSc.	1997–2002
Doc. MUDr. Jaroslav Koutenský, CSc.	2003–2009
Prof. MUDr. Boris Kreuzberg, CSc.	2010–2017
Prof. MUDr. Jindřich Fínek, Ph.D., MHA	2018–2025

Kde se učilo

Bio Universita

Komplex budov v Prokopově ulici byl postaven v letech 1938–1939 a skládal se ze čtyřpatrového bytového domu s biografem pro Lidovou universitu Husovu. Víceúčelový sál kina Bio Universita měl kapacitu přibližně 570 osob. V letech 1964–1966 proběhla rekonstrukce interiéru na Komorní divadlo. Poslední divadelní představení zde proběhlo v roce 2014. Od té doby je budova prázdná a čeká na svůj další osud. Toto místo je však navždy svázáno s prvními pokusy o založení univerzity v Plzni.

Procháskův ústav

Budova bývalého Jubilejního okresního dětského domova byla po převzetí plzeňskou lékařskou fakultou přejmenována na Procháskův ústav po slavném anatomovi 18. století a profesoru Univerzity Karlovy Jiřím Procháskovi.

Od roku 1946 zde vystudovalo mnoho generací mediků. Budova nakonec pojala šest teoretických ústavů. Za budovou vznikl zvěřinec, jídelna a kuchyně byla upravena na pitevnu a přípravnu těl. Zařízení bylo stále modernizováno a přizpůsobováno novým metodám výuky. Navzdory mnoha zásahům se v budově uchovalo mnoho dobových detailů a nedošlo k výraznému poškození původních záměrů autorů stavby. I proto byl v roce 2001 Procháskův ústav prohlášen kulturní památkou. Poslední studenti lékařské fakulty z této budovy odešli v roce 2022.

Jubilejní dětský domov

Anatomické sbírky v Procháskově ústavu

V souvislosti s převzetím budovy dětského domova byla fakultě dána do užívání také vila z roku 1927 v Lidické 4 po velkoobchodníkovi Hugo Weislovi, jehož rodina zahynula během války. V 70. a 80. letech přibýly sousední vily na adrese Lidická 6 a 8. Ve Weislově vile sídlil do roku 2022, kdy se spolu s ostatními přesunul do nového kampusu, Ústav hygieny a preventivní medicíny. Vilu Josefa Krásného z konce 19. století (Lidická 6) sdílely Ústav tělovýchovného lékařství (dnes Ústav sportovní medicíny a aktivního zdraví) a správa budov LFP. V Lidické 8, vile pocházející z přelomu 19. a 20. století, sídlil Ústav soudního lékařství.

Pavlovův ústav

V roce 1952 dostala Lékařská fakulta v Plzni do své správy budovu bývalé Vyšší hospodářské školy. Coby sídlo Ústavu fyziologie nově nesla označení Pavlovův ústav, podle známého fyziologa I. P. Pavlova. Autorem stavby je významný plzeňský architekt Hanuš Zápál. Budova byla postavena v letech 1923–1924, daleko za koncem tehdejší Plzně. Příhodná poloha pozemku hospodářské školy umožnila využívat k výuce nedaleké bolevecké městské lesy a rybníky.

Dispozice celé budovy ustupuje od ulice a vzniká tak místo na malý parčík. Tomu vévodí dva rozložité stromy, které jsou starší než celá budova. Hanuš Zápál se rozhodl nechat už tehdy vzrostlé stromy stát a uzpůsobil jim stavbu. Úplně napravo je další křídlo, kde byly umístěny byty pro ředitele a další personál školy.

Ihned po vstupu studenty vítá vstupní dvorana, které vévodí slavnostní schodiště. U paty schodiště stojí dvě sochy od Otakara Švece. Nad schodištěm je umístěn triptych zobrazující například sedláka, který osívá své pole, oslavu Májů i plzeňské kroje. Ústředním prostorem celé školy byla velká aula. Z umělecké výzdoby auly vyniká promítací plátno ohraničené klasicistním reliéfním rámcem s figurálními plastikami od Otakara Waltera. Budova v druhé polovině minulého století podstoupila několik dílčích stavebních úprav, aby se v ní dala provozovat kvalitní a moderní výuka. Pod správou lékařské fakulty se Pavlovův ústav dočkal památkové ochrany.

Aula v Pavlovově ústavu

Děkanát

První provizorní děkanát sídlil v prostorách Lidové university Husovy v Prokopově ulici. Po stěhování z místa na místo se první stálý děkanát usídlil v dnešní Husově ulici, tehdy ovšem zvané Leninova třída, v domě číslo 13 (mezi ulicemi Kardinála Berana a Skrétova). Na adresu Husova 3 byl přemístěn v devadesátých letech 20. století, kdy dům uvolnila Škodovka.

Dům byl postaven již v roce 1878 a byly to vlastně domy dva. Využití budovy bylo různorodé. Už v roce 1892 jednu polovinu zakoupila židovská lóže B'nai B'rith, což je nejstarší nepřetržitě operující mezinárodní židovská organizace, která se zabývá sociálními, humanitárními, donátorskými a politickými aktivitami. Ve třicátých letech lóže koupila i druhou polovinu domu a spojila je. Nicméně v roce 1938 musela dům opustit a nastěhovalo se sem krajské vedení Národně socialistické německé dělnické strany (NSDAP), které v roce 1942 uliční průčelí opatřilo novou fasádou – včetně říšské orlice umístěné nad vstupem. Bezprostředně poté, co skončila válka, byla pochopitelně orlice odstraněna.

Po druhé světové válce sídlil v budově, nově nazvané Leninův dům, krajský sekretariát KSČ v Plzni, než se přestěhoval do objektu na Stalinově (později Moskevské, dnes Americké) třídě. Později budovu využívaly Škodovy závody.

Děkanát LFP v Husově ulici

Lidé LFP

Prof. MUDr. František Vaníček
(1897–1993)

Po vystudování Lékařské fakulty Univerzity Karlovy v Praze získal v roce 1923 stipendium Rockefellerovy nadace a studoval na Harvardské škole veřejného zdravotnictví v Bostonu. Po návratu působil jako asistent bakteriologického ústavu prof. Honla, později jako přednosta oddělení pro výrobu sér a očkovacích látek ve Státním zdravotním ústavu v Praze. Po druhé světové válce se stal zakladatelem a prvním přednostou Ústavu hygieny Lékařské fakulty v Plzni UK, kde vedl také penicilinovou stanici. Jeho práce významně přispěla k rozvoji sérologie, bakteriologie a sociálního lékařství.

Prof. MUDr. Jaroslav Kos
(1917–2012)

Od základů vybudoval anatomický ústav, měl výrazné kreslířské nadání, byl velmi humanisticky zaměřený, vynikající pedagog. Jako člen autorského kolektivu prof. Borovanského se podílel na sepsání úspěšné celostátní učebnice Soustavná anatomie člověka, která vyšla v pěti českých a dvou slovenských vydáních.

Prof. MUDr. Josef Vaněk, DrSc.
(1915–1990)

Přednosta Patologicko-anatomického ústavu LF UK v Plzni, který byl na jeho popud přejmenován na Šiklův ústav. Světovým objevem prof. Vaňky bylo určení jednobuněčného infekčního agens jako příčiny pneumonie kojenců. Toto agens bylo klasifikováno prof. Ottou Jírovcem jako parazit *Pneumocystis carinii* (pro lidský patogen se používá název *P. jirovecii*).

Prof. MUDr. Jiří Valenta, DrSc.
(1933–2020)

Po promoci na LFP roku 1957 nastoupil Jiří Valenta na Chirurgickou kliniku, posléze získal zahraniční zkušenosti ve Švédsku a na Johns Hopkins Hospital v Baltimoru. Ty nezištně předával svým kolegům. Stál u zrodu Transplantačního centra a zasloužil se o rozvoj cévní a transplantační chirurgie. V letech 1990–97 vedl LFP jako děkan a podílel se na budování experimentální chirurgie – základu dnešního Biomedicínského centra. S mimořádnou skromností se po letech vrátil i na anatomický ústav, kde jako student začínal. Byl učitelem, kolegou a člověkem, který propagoval přesnost vědy s lidskostí a pokorou.

Lidé LFP

Prof. MUDr. Karel Opatrný Sn, DrSc.
(1924–2016)

Prof. Opatrný byl jednou z klíčových osobností plzeňské interní medicíny. Z původního zaměření na choroby jater a slinivky jej přivedlo pověření k vedení dialyzačního střediska k celoživotnímu zájmu o nefrologii. Významně se podílel na rozvoji dialýzy i programu transplantací ledvin. Byl oblíbeným pedagogem, který formoval generace lékařů. Příznačný byl pro něj důraz na významnou úlohu sester a dalšího nelékařského zdravotnického personálu – patřil k prvním, kteří pro ně organizovali odborná celostátní setkání.

Prof. MUDr. Jiří Heřt
(1928–2014)

Vynikající anatom s průkopnickými pracemi o ovlivnitelnosti růstu dlouhých kostí, jeho osteologické práce představují milníky moderní osteologie ve světové literatuře. Mezi laickou veřejností byl znám jako obhájce kritického myšlení a odpůrce paranormálních jevů, spoluzaložil a vedl Společnost Sisyfos (zaměřenou proti nevědeckým teoriím a praktikám v přírodních vědách a medicíně).

Prof. MUDr. RNDr. Jaroslav Slípka, DrSc.
(1926–2013)

Světově proslulý a uznávaný histolog a embryolog, dlouhá léta vedoucí Ústavu histologie a embryologie Lékařské fakulty UK v Plzni a proděkan, autor stovky vědeckých prací, vysokoškolský učitel v iráckém Bagdádu, zastávce řady významných funkcí jak akademických, tak vědeckých, člen redakční rady Plzeňského lékařského sborníku a periodika Facultas nostra, zakladatel a oblíbený přednášející na Univerzitě třetího věku.

Prof. MUDr. Mojmír Petrání, CSc.
(1923–2022)

Prof. Mojmír Petrání se zapsal do dějin světové vědy vynálezem konfokálního mikroskopu s dvojítm řádkováním, který od 70. let znamenal převrat v mikroskopických technikách. Po studiích medicíny v Praze působil na Fyziologickém ústavu ČSAV, kde spoluautorstvím knihy Electrophysiological Methods in Biological Research získal mezinárodní uznání. Od roku 1960 vedl Fyzikální ústav v Plzni, věnoval se lékařské fyzice a výuce studentů. I přes omezení během normalizace zůstal respektovaným vědcem, stal se čestným členem Královské mikroskopické společnosti i Učené společnosti ČR a v roce 2005 obdržel Medaili za zásluhy o stát v oblasti vědy.

Šafránkův pavilon

Šafránkův pavilon vznikl na velké zahradě vily Karla a Boženy Svobodových v severní části lochoťínské vilové čtvrti. Vila je reprezentantem moderní architektury a takzvaného emotivního funkcionalismu. Manželé Svobodovi byli bohužel v roce 1952 násilně vystěhováni. V sedmdesátých letech vznikla na zahradě rozlehlá novostavba. Sloužila tehdejší Krajské politické škole. Lékařská fakulta získala budovu do užívání po sametové revoluci a dnes její prostory slouží mimo jiné jako kolej pro její studenty.

Profesor Jaroslav Šafránek (1890-1957), po němž je dnes budova pojmenovaná, byl mimořádně nadaný fyzik, pedagog a vynálezce, který se zásadně podílel na rozvoji fyziky v lékařství i na budování vysokého školství v Plzni. Po studiích fyziky a matematiky na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy se věnoval výzkumu v oblasti elektrotechniky, akustiky a později i televizního přenosu. V roce 1935 předvedl v Praze první československou televizní aparaturu a uskutečnil vůbec první veřejné televizní vysílání v ČSR.

Během své kariéry si přihlásil 14 patentů, publikoval desítky odborných prací a překládal z němčiny i francouzštiny. Po druhé světové válce se vrátil do rodné Plzně, kde sehrál klíčovou roli nejen při založení lékařské fakulty, ale i pedagogické fakulty (1948) a Vysoké školy strojní a elektrotechnické (1949). Byl široce respektován pro svou moudrost, rozvážnost a široké vzdělání, a to nejen mezi odborníky a kolegy, ale také mezi studenty a veřejností. Byl jedním z prvních děkanů LFP.

Bývalou Krajskou politickou školu získala fakulta k užívání v roce 1990

Prof. MUDr. Jan Kilian, DrSc.
(1934–2025)

Profesor Kilian, mimořádný odborník, učitel, autorita svého oboru a člověk s noblesou, zasvětil více než půlstoletí života Stomatologické klinice v Plzni. Působil zde od roku 1964 postupně jako pedagog, profesor a přednosta. Jako proděkan se zasloužil o rozvoj fakulty a stál u založení časopisu *Facultas nostra*. Hlavními obory jeho odborného

zájmu byly dětská a preventivní stomatologie a forenzní stomatologie. V klinické praxi se zapsal mj. tzv. Kilianovou deskou, používanou při ošetření krvácení v čelistní oblasti. Významná byla také jeho činnost v oblasti soudního lékařství, mj. modifikoval a zavedl do praxe metodu určování stáří jedince podle chrupu, kterou využil například při antropologicko-lékařském výzkumu význačných osobností českých dějin. Za celoživotní dílo získal řadu ocenění a v roce 2021 byl jmenován emeritním profesorem Univerzity Karlovy.

Doc. MUDr. Jaroslav Koutenský, CSc.
(1937–2023)

Cesta Jaroslava Koutenského k medicíně nebyla snadná – kvůli minulému režimu nejprve pracoval v chemickém průmyslu. Teprve potom vystudoval Lékařskou fakultu v Plzni, kde se od promoce v roce 1965 věnoval farmakologii. Zasloužil se o modernizaci její výuky. Byl respektovaným vědcem i pedagogem,

kteřý vedl studenty k samostatnému myšlení a byl autoritou pro svou odbornost, skromnost a lidskost. V letech 2003–2007 byl děkanem fakulty. Stál u rozhodnutí vybudovat novou budovu teoretických ústavů a Biomedicínské centrum a výstavbě se věnoval i po skončení děkanského mandátu, kdy působil jako zmocněnec rektorátu UK pro tento projekt.

Doc. RNDr. Pavel Fiala, CSc.
(1946–2021)

Docent Fiala patřil k osobnostem, které významně ovlivnily novodobou historii fakulty. Od roku 1990 po dlouhých 31 let vedl Ústav anatomie LFP a působil zde už od svého nástupu v roce 1970. Jeho precizní a názorné přednášky, doprovázené vlastní kresbou, formovaly generace studentů, pro něž byla anatomie nejen souborem pojmů, ale logickým systémem vztahů. Působil i v zahraničí, dlouhá léta učil v Kuvajtu. Jako proděkan pro anglické studium zajišťoval přijímací řízení a doprovázel zahraniční studenty při jejich cestě náročným studiem v Plzni.

Anatomické kresby doc. Fialy

Doc. RNDr. Josef Reischig, CSc.
(1945–2008)

Biolog, pedagog a výjimečný člověk s duší vědce i umělce. Od roku 1991 vedl Ústav biologie Lékařské fakulty v Plzni a položil základy Referenční laboratoře světelné mikroskopie i Laboratoře konfokální mikroskopie. Spolupracoval s mezinárodními týmy na výzkumu virů HIV a herpes simplex, publikoval v prestižních časopisech a svým nadšením inspiroval generace studentů. Jeho mikrofotografie odhalovaly „skrytou krásu stvoření“ – spojení vědy a estetiky, které se stalo jeho celoživotním posláním.

Krystaly kyseliny citrónové v polarizačním mikroskopu,
foto Josef Reischig

Prof. MUDr. Vladislav Třeška, DrSc.
(1957–2023)

Prof. Třeška patřil k nejvýraznějším osobnostem české chirurgie. Od roku 1999 vedl Chirurgickou kliniku a později i Transplantační centrum LF a FN Plzeň, kde rozvinul cévní, transplantační i jaterní chirurgii a vybudoval z kliniky respektované pracoviště evropského významu. Stál u zrodu konceptu transplantací od nebijících dárců, v Plzni byla v roce 2002 provedena první taková transplantace v ČR. Byl proděkanem fakulty pro doktorské studium, habilitační a jmenovací řízení. V posledních letech připravoval program robotické jaterní chirurgie, který už bohužel nestihl uvést do praxe. Za celoživotní přínos obdržel od prezidenta republiky medaili Za zásluhy o stát.

Prof. MUDr. Ondřej Hes, Ph.D.
(1968–2022)

Prof. Hes byl světovou špičkou v diagnostice a klasifikaci nádorů ledvin. Jeho práce chirurgického patologa pomohla správně léčit desítky tisíc pacientů doma i v zahraničí. Jeho vědecké výsledky byly excelentní, vybudoval také jeden z největších registrů vzácných ledvinových nádorů na světě. Velkou část svého času věnoval výuce studentů medicíny. Do Plzně za ním pravidelně přijížděli mladí patologové z celého světa, aby se od něj učili a zapojili do výzkumu. Mimo svoji profesionální kariéru lékaře byl znalcem a aktivním ochráncem zvířat a přírody, spolu se svými přáteli budoval mokřady a další unikátní biotopy.

V novém tisíciletí k modernímu

Budování kampusu na Lochotíně znamenalo pro lékařskou fakultu zásadní proměnu – nejen po stránce stavební, ale i symbolické. Po desetiletích provizorií získala fakulta prostor, který odpovídá jejím ambicím.

Po roce 2000 se fakulta začala připravovat na dosud největší proměnu své novodobé historie. Po letech působení v památkově chráněných objektech, které svým určením, velikostí, umístěním i technickým stavem nevyhovovaly požadavkům kladeným na výuku náročných lékařských oborů, se v roce 2011 podařilo získat z evropských fondů finanční podporu pro

Děkan LFP prof. Boris Kreuzberg u modelu stavby při jejím zahájení v roce 2012

výstavbu nového kampusu. V roce 2012 byl na pozemku vedle fakultní nemocnice na Lochotíně slavnostně položen základní kámen areálu, který v první etapě zahrnoval sídlo pro pět teoretických ústavů a Biomedicínské centrum – fakultní výzkumný ústav, zaměřený na oblast náhrady, regenerace a podpory životně důležitých orgánů.

Do roku 2014 zde vznikl moderní komplex výukových prostor, výzkumných pracovišť a laboratoří. Do sedmipodlažního objektu o ploše cca 5 000 m² se přestěhovalo prvních pět z dvaceti teoretických ústavů plzeňské lékařské fakulty. Biomedicínské centrum navázalo v nových

I. etapa výstavby – základy Biomedicínského centra a budovy teoretických ústavů

Dokončená I. etapa v roce 2014

prostorách na výzkumná témata již dříve na fakultě řešená. Výzkumné programy byly nastaveny tak, aby jejich výsledky mohly přispět mj. ke zvýšení úspěšnosti a rozšíření možností transplantace ledvin, k optimalizaci dialyzační léčby nebo k identifikaci biomarkerů orgánových

Výstavba posluchárny 2015-16

univerzitnímu zázemí

poškození. Pracovalo se zde také na zdokonalení techniky umělého oplodnění nebo na vývoji a zdokonalení metod pro práci s kmenovými buňkami a jejich využití pro regeneraci srdce nebo jater.

Po získání dalších finančních prostředků byla v letech 2015–2016 dostavěna dosud chybějící posluchárna a menší bufet a výdejna jídel, což umožnilo plnohodnotný provoz výuky. Současně se připravovala druhá, rozsáhlejší etapa projektu – výstavba hlavní budovy kampusu. Projektová příprava byla náročná nejen technicky, ale i finančně. Fakulta musela vynaložit velké úsilí při zajišťování zdrojů a obhajobě projektu na úrovni Univerzity Karlovy i ministerstva školství. Přestože se na čas zdálo, že druhá etapa nebude z finančních důvodů realizovatelná, vedení fakulty v úsilí nepolevilo.

O dokončení kampusu v mimořádně složité době se svou rozhodností významně zasloužil děkan prof. Jindřich Fínek. Projekt provázela covidová pandemie, opakovaná výběrová řízení i obtíže se zajištěním financování. Na snímku při slavnostním zahájení stavby hlavní budovy.

Slavnostní zahájení stavby hlavní budovy kampusu, 2019

Stavební jáma na začátku roku 2020

Hlavní budova kampusu rok před dokončením (2021)

Rok 2019 přinesl začátek výstavby hlavní budovy. Přes příchod covidové pandemie v roce 2020 se podařilo projekt dokončit v plánovaném čase a rozsahu. V roce 2022 se do nových prostor přestěhoval děkanát a většina teoretických ústavů, čímž se završila dlouholetá snaha o sjednocení fakulty v jednom moderním areálu. Nová budova zahrnuje nejen prostory pro výuku a management fakulty, ale také moderní knihovnu, menzu s kavárnou a Simulační centrum, které poskytuje studentům realistické podmínky pro nácvik klinických dovedností. Její slavnostní otevření na začátku akademického roku 2022/23 se stalo významným momentem v historii fakulty.

Přesun fakulty na Lochoťín znamenal i postupné opouštění objektů, které po desetiletí tvořily její základnu. Budovy, kde sídlily původní teoretické ústavy, nezustaly dlouho prázdné. Děkanát v centru města byl prodán, ostatní budovy fakulta pronajímá – Pavlovův ústav dnes využívá vyšší odborná škola European College, v sousedním Procháškově ústavu provozuje spolek Montessori Plzeň mateřskou a základní školu a přírodovědné lyceum, přední část Šafránkova pavilonu využívá Scioškola. Všechny budovy tak zůstávají součástí vzdělávacího prostoru města.

Nová budova se rychle stala přirozeným centrem dění fakulty. Studenti zde tráví většinu dne – v posluchárnách, studovnách, v prostor-

ných chodbách, knihovně i menze a kavárně. Prostory jsou propojené, světlé a koncipované tak, aby podporovaly spolupráci a neformální komunikaci.

Výuka probíhá v těsné blízkosti Fakultní nemocnice Plzeň, což přináší výhodu přímého kontaktu studentů s klinickou praxí. Díky moderní infrastruktuře a technickému zázemí získala fakulta nové možnosti pro vědu, výzkum i mezinárodní spolupráci. V kampusu se konají odborné konference, studentské akce i společenská setkání.

Rozvoj kampusu pokračuje i po jeho dokončení. Aktuálně probíhá rekonstrukce zadní části Šafránkova pavilonu, kde vznikají modernizované koleje. Chystá se fotovoltaická elektrárna na střeších budov kampusu. Velkým snem zatím zůstává výstavba sportovní haly se zázemím pro Ústav tělesné výchovy. Fakulta má připravenou dokumentaci k provedení stavby a budou pokračovat snahy zajistit výstavbě financování.

Z kampusu, který vznikl v několika etapách mezi lety 2012 a 2022, se stalo nejen nové sídlo fakulty, ale i symbol její moderní identity. Na tradici, která v Plzni začala roku 1945, dnes navazuje prostor odpovídající současným nárokům medicínského vzdělávání – otevřený, inspirativní a živý.

Dokončený areál lékařské fakulty

Studentská laboratoř chemie, Procházský ústav, 2012

Studentská laboratoř chemie v novém kampusu, 2022

Milá lékařská fakulto, vážené kolegyně,
kolegové, studenti i přátelé,

osmdesát let je úctyhodná doba. Vaše výročí je okamžikem hrdosti a já jsem rád, že mohu Fakultní nemocnici Plzeň spojit s touto oslavou. Naše cesty jsou od počátku pevně propletené. Každý rok vítáme nové studenty, kteří si nesměle oblékají svůj první bílý plášť. Přicházejí do poslucháren,

ale brzy i na naše oddělení, kde poprvé drží v ruce stetoskop a s bází se dotýkají pacientů. V těchto chvílích u nich stojí naši lékaři, učitelé a mentoři, kteří jim s trpělivostí, někdy i s humorem, předávají své zkušenosti. A pak nastává chvíle, kdy se tito studenti s nově nabytým diplomem vracejí zpět, tentokrát už jako naši kolegové. To jsou okamžiky, které ukazují, jak pevné a smysluplné je pouto mezi fakultou a nemocnicí.

Vzpomínám na vyprávění našich lékařů, kteří říkají, že největší odměnou jejich práce není potlesk na kongresech, ale moment, kdy vidí svého bývalého studenta, jak s jistotou rozhoduje o léčbě pacienta. To je důkaz, že fakulta nejen učí, ale i inspiruje a dává lidem odvahu stát se oporou druhým.

Za osmdesát let prošly fakultou tisíce mladých lidí. Každý z nich přinesl do nemocnice kousek energie, nového pohledu, ale i touhu být užitečný. A stejně tak fakulta neustále čerpá z našeho společného prostředí, z klinických zkušeností, z pacientů, kteří se stávají součástí výuky, z každodenní reality medicíny. A právě tady je podstata našeho vztahu. Jeden bez druhého se neobejdeme. Fakulta bez nemocnice by neměla zázemí, kde by studenti mohli své vědomosti proměnit v dovednosti, a nemocnice bez fakulty by ztrácela svůj zdroj energie, mladých lidí a nových myšlenek. Teprve dohromady tvoříme celek, který je silný, živý a schopný dávat pacientům tu nejlepší péči.

Milá fakulto, osmdesát let je chvíle, kdy je dobré se ohlédnout, ale i pohlédnout dopředu. Věřím, že i v příštích desetiletích budeš vychovávat nejen odborníky s mimořádnými znalostmi, ale také lékaře s lidským srdcem. A my ve Fakultní nemocnici Plzeň budeme hrdě stát po Tvém boku, jako Tvůj partner, kolega i přítel.

Tvoje osmdesátiny jsou i naším svátkem a těšíme se na všechno, co nás společně ještě čeká.

S úctou a přátelstvím

doc. MUDr. Václav Šimánek, Ph.D.,
ředitel FN Plzeň

Věda a výzkum na Lékařské fakultě v Plzni

Začátky a éra státních výzkumných úkolů

V prvních desetiletích existence fakulty byla vědecká práce převážně spojena s klinickou praxí. Lékaři z jednotlivých klinik se vedle výuky věnovali především odborné a diagnostické činnosti, která měla bezprostřední dopad na péči o pacienty.

V období po roce 1948 byl výzkum v Československu řízen centrálně a fakulty se zapojovaly do tzv. státních výzkumných úkolů a resortních projektů ministerstva zdravotnictví. Ty se zaměřovaly zejména na výzkum infekčních a kardiovaskulárních onemocnění, farmakologii či prevenci. Výzkum byl silně aplikovaný, přinášel však cenné zkušenosti s organizovanou vědeckou prací a mezioborovou spoluprací napříč fakultními klinikami a ústavami. Významnými vědci tohoto období na LFP byli prof. MUDr. Josef Vaněk, DrSc., (viz str. 11) a mikrobiolog, imunolog a alergolog prof. MUDr. Vladimír Zavázal, DrSc.

Otevření světa po roce 1989

Po roce 1989 došlo k zásadní proměně – fakulta se otevřela mezinárodní vědecké komunitě a začala se zapojovat do soutěžních grantových programů. Rozvíjely se specializované laboratoře základního a klinického výzkumu. V 90. letech se fakulta zapojila do projektů nově vzniklé Grantové agentury ČR, navazovala zahraniční spolupráce a rozvíjela infrastrukturu pro systematický výzkum.

Výzkumný záměr: první komplexní program

Na přelomu tisíciletí začala fakulta pod vedením předního českého nefrologa, prof. MUDr. Karla Opatrného Jr., DrSc., realizovat tzv. výzkumný záměr s názvem Náhrada a podpora funkce některých životně důležitých orgánů. Tento víceletý projekt institucionální podpory se stal základem moderního výzkumného zaměření fakulty.

Zaměřoval se na transplantační a regenerativní medicínu, kardiovaskulární výzkum, imunologii a biokompatibilní materiály. Díky programu se rozvíjela mezioborová spolupráce s Fakultní nemocnicí Plzeň i dalšími partnery.

Zkušenosti a výsledky tohoto výzkumného záměru se staly východiskem pro pozdější rozvoj Biomedicínského centra, otevřeného v roce 2014, které výzkum fakulty zásadně posunulo dál.

PRVOUK, PROGRES a COOPERATIO – kontinuita výzkumu na UK Na výzkumné záměry navázaly další programy institucionální podpory, které jsou hlavním nástrojem podpory výzkumné činnosti na Univerzitě Karlově:

- PRVOUK (Program rozvoje vědních oblastí UK, 2012–2017) koordinoval výzkum v jednotlivých oborech a posílil mezioborovou spolupráci mezi fakultami.

Experimentální operační sál v Biomedicínském centru hostí každoročně mezinárodní Letní školu experimentální chirurgie

- PROGRES (2017–2021) rozvíjel tyto směry dál, s důrazem na zapojení mladých vědců a doktorandů. Na fakultě fungovaly tři výzkumné okruhy (Q37–Q39) zaměřené na biomedicínu, onkologii a infekční onemocnění.
- Od roku 2022 pokračuje program COOPERATIO, který sdružuje vědecké týmy do tematických celků napříč fakultami Univerzity Karlovy. LFP je aktivní zejména v oblastech biomedicíny, chirurgie, onkologie a infekční medicíny a její pracovníci se podílejí na vedení několika těchto modulů.

Tyto programy poskytly stabilní rámec pro rozvoj výzkumu a přispěly k tomu, že fakulta dlouhodobě dosahuje vysoké úrovně vědeckých výstupů.

Biomedicínské centrum a rozvoj projektové činnosti

Zásadním milníkem pro výzkum na LFP bylo otevření Biomedicínského centra v roce 2014. Moderní infrastruktura vybudovaná s podporou evropských fondů umožnila rozvoj interdisciplinárního výzkumu v oblastech infekčních nemocí, onkologie, experimentální chirurgie, neurofyzologie, reprodukce a materiálového výzkumu.

Centrum se zapojilo do mezinárodních projektů, jako jsou ChaPE-ROn (v rámci výzev ERA Chair), AI-POD (predikce kardiovaskulárních onemocnění souvisejících s obezitou s pomocí AI) a HORUS (studium interakcí cytomegaloviru a imunitního systému u pacientů po transplantaci). Významnými projekty s podporou OP VV byly FIND (Fighting Infectious Diseases) nebo AMTMI (Aplikace moderních

technologií v medicíně a průmyslu). V Národním plánu obnovy je LFP zapojena do tří z pěti projektů programu excelentního výzkumu a vývoje EXCELES, a to v oblastech infekčních chorob a virologie, neurověd a neurodegenerativních onemocnění a onkologie.

Financování výzkumu pochází z kombinace institucionální podpory Univerzity Karlovy, grantových agentur a evropských programů (OP VaVpl, OP VV, OP JAK, Horizon 2020 a Horizon Europe). Tato rozmanitost zdrojů umožňuje udržet kontinuitu výzkumné práce a rozvíjet nové směry.

Výzkumné směry a výsledky

Dnešní výzkum fakulty pokrývá široké spektrum témat – od molekulární onkologie, imunologie a infekčních onemocnění po regenerativní medicínu, neurovědy, kardiologii, reprodukční biologii a vývoj biokompatibilních materiálů.

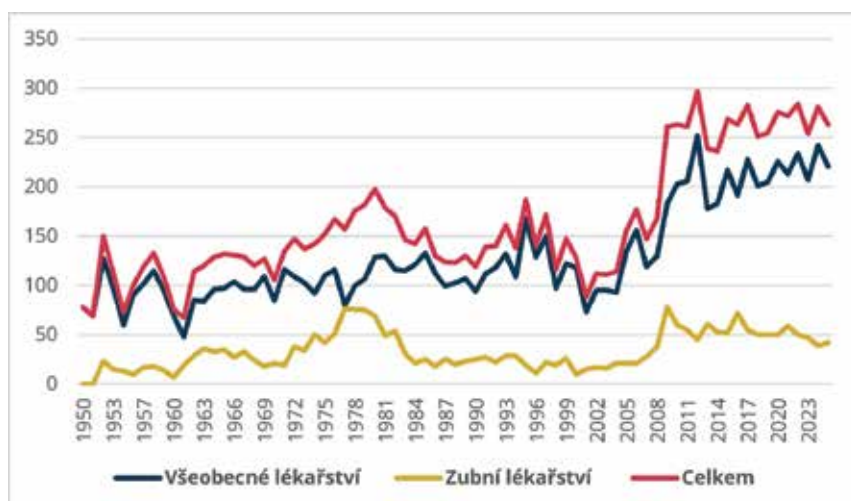
Výsledky jsou pravidelně publikovány v mezinárodních časopisech s vysokým impaktem, fakulta registruje i několik patentů a aplikačních výstupů. Vědecká činnost je hodnocena nejen podle kvantity, ale i kvality – podíl článků v nejprestižnějších časopisech první kvartily v posledních letech výrazně stoupá.

Výzkum má zároveň silný aplikační rozměr. Ve spolupráci s Fakultní nemocnicí Plzeň se výsledky základního výzkumu uplatňují v diagnostice a léčbě, například v transplantační, onkologické či kardiovaskulární medicíně. Biomedicínské centrum tak funguje jako přirozený most mezi laboratoří a klinikou.

Fakulta v číslech

Absolventi za dobu existence LFP

Počet absolventů odráží historii fakulty i společnosti. V posledních letech vidíme vzestupný trend u absolventů všeobecného lékařství a setrvalý trend u absolventů stomatologického směru.

2020

studentů Všeobecného lékařství

330

studentů Zubního lékařství

700

zaměstnanců

500

zahraničních studentů

10

studentských spolků

Fakulta a společnost

Lékařská fakulta v Plzni nikdy nestála stranou veřejného života. Už v roce 1955 otevřela své dveře zájemcům o studium a Dny otevřených dveří lákají uchazeče i dnes.

Na současných Dnech otevřených dveří poutá velkou pozornost Simulační centrum, kde studenti nacvičují lékařské postupy na figurínách a modelech v kulisách reálného prostředí.

Nemocnice pro medvídky studentského spolku IFMSA

Lékařskou fakultu může veřejnost potkat také na vědeckých festivalech nebo osvětových akcích, kam vyjíždějí naši studenti. Ať už se jedná o oblíbenou Nemocnici pro medvídky, výklad správné zubní hygieny nebo nácvik první pomoci, zájem je velký a studenti ochotně vše vysvětlují. Pořádají také charitativní akce – každoroční běh pro Hospic sv. Lazara, Cukrárnu na pravém místě ve prospěch dětských domovů, lidem bez domova pomáhají Medici na ulici. Uchazeči o studium se na LFP mohou zúčastnit Juniorské univerzity a vyzkoušet si tak medicínu „nanečisto“. Seniorům pak Univerzita třetího věku nabízí přednášky nejen o zdravém stárnutí, ale i o výživě nebo nových trendech v diagnostice a léčbě.

Osvětová akce Ve zdravé Plzni zdravý zub

Ukázky první pomoci pro posluchače Univerzity třetího věku

K zahájení akademického roku již neodmyslitelně patří studentský MEDFEST

Videomapping

Rozsvítíme Karlovku!

Zahraje:

Replay Entertainment Band,
Five Rivers Blues Band,
Studentská kapela

Program pro děti uvnitř budovy
Venkovní stánky s občerstvením
Začínáme v 17:00

Světelná projekce k oslavě 80 let
od založení Lékařské fakulty v Plzni
Univerzity Karlovy bude promítána
na hlavní budovu kampusu
v 18:00, 19:00, 20:00, 21:00.

**VSTUP
ZDARMA**

Kampus Lékařské fakulty
alej Svobody 76

27. 10. 2025

